भक्त्या श्रीकृष्णदेवस्य वचसः शुद्धिरिष्यते ।
तत्कथाश्रवणञ्चैव तस्योत्सवनिरीक्षणं ॥ ४ ॥
श्रोत्रयोर्नेत्रयोश्चैव शुद्धिः सम्यगिहोच्यते ।
पादोदकस्य निर्म्माल्यमालानामपि धारणं ॥ ५ ॥
उच्यते शिरसः शुद्धिः प्रणतस्य हरेः पुनः ।
आघ्राणं गन्धपुष्पादेर्निर्म्माल्यस्य तपोधन ॥ ६ ॥
विशुद्धिः स्यादनन्तस्य घ्राणस्यापि विधीयते ।
पत्रं पुष्पादिकं यच्च कृष्णपादयुगार्पितं ॥ ७ ॥
तदेकं पावनं लोके तद्धि सर्व्वं विशोधयेत् ।
ललाटे च गदा कार्य्या मूर्ध्नि चापं शरांस्तथा ॥ ८ ॥
नन्दकञ्चैव हृन्मध्ये शङ्खं चक्रं भुजद्वये ।
शङ्खचक्रान्वितो विप्रः श्मशाने म्रियते यदि ॥ ९ ॥
प्रयागे या गतिः प्रोक्ता सा गतिस्तस्य गोतम ।
यानैर्व्वा पादुकाभिर्व्वा यानं भगवतो गृहे ॥ १० ॥
देवोत्सवेष्वासवी च अप्रणामो मदग्रतः ।
उच्छिष्टे चैव वाऽशौचे भगवद्वन्दनादिकं ॥ ११ ॥
एकहस्तप्रणामश्च तत्पुरस्तात् प्रदक्षिणं ।
पादप्रसारणञ्चैव तथा पर्य्यङ्कबन्धनं ॥ १२ ॥
शयनं भक्षणञ्चापि मिथ्याभाषणमेव च ।
उच्चैर्भाषो मिथो वैरं रोदनानि च विग्रहः ॥ १३ ॥
निग्रहानुग्रहश्चैव स्त्रीषु च क्रूरभाषणं ।
कम्बलावरणञ्चैव परनिन्दा परस्तुतिः ॥ १४ ॥